

COM VOLEM QUE VISQUIN ELS NOSTRES MAJORS?

Fa unes setmanes vàrem reflexionar sobre les necessitats bàsiques dels nostres majors amb autonomia personal. La seva necessitat de tenir unes pensions dignes (mínimes com el SMI si no tenen altes rentes personals), de gaudir d'un municipi amb serveis adaptats, voravies accessibles i espais d'oci adequats.

I avui ens volem plantejar i reflexionar en veu alta en relació al què volem per als nostres majors dependents, que els impedeixen tenir una vida autònoma.

Per aquests supòsits volem el millor per a ells, ja que moltes vegades es trobem desvalguts i sense mitjans per poder reclamar els seus drets o gaudir dels serveis que les Administracions Públiques tenen previstos.

Per això, com a municipi el més important és tenir un coneixement complet i integral de les persones residents que per raó d'edat i de la seva situació de dependència, precisen un suport específic. No basta que esperem a que vagin a demanar ajuda assistencial als serveis socials municipals o que, com a societat, no arribem a saber que vivia en condicions inadequades i en completa soledat.

En resum, volem el millor per a les persones residents a Sóller que pateixen, per una raó a una altra, d'un grau major o menor de dependència.

I per això, la primera passa és que, a l'igual que tradicionalment, l'ajuntament té una regidoria de joventut/educació, pensada per donar suport al millor desenvolupament i gaudi dels nostres infants i joves, consideram que precisam d'una regidoria pensada per el millor benestar i gaudi dels nostres majors del municipi. Aquesta regidoria podria coincidir o no amb la d'afers socials, més orientada a donar resposta a les situacions de pobresa, exclusió social, desigualtat o manca de suport comunitari.

Pels nostres majors en situació de dependència, necessitats d'especial suport, ens agradaria diferenciar aquells que poden gaudir d'un major grau d'autonomia i que tenen una xarxa familiar adient, pels qual l'assistència domiciliaria per hores, activitats de lleure compartit, i el dispositiu personal per al servei d'emergència permanent, pot ser suficient.

Però, en el cas de precisar d'un major suport, a Sóller, on hem tingut la sort de tenir des de fa segles una residència («L'hospici») per atenció integral de qui la necessitava, és imprescindible que les Administracions, ara que tenim més necessitats a causa de la sort de tenir més població envellida i de que el món laboral està també obert a les dones, tinguin un plantejament real del que han de planificar.

Al nostre entendre:

- Necessitam tres centres de dia adients per cobrir les necessitats reals de les famílies del municipi i dels major que poden compaginar una vida familiar amb gaudir d'una cura personalitzada i activa. Ens atreviríem a parlar del ja engegat a s'Escorxador, del planificat a la Residència i un altre al Port. Podria ésser a l'actual pàrquing de l'Infante Lois, proper a una escola pública de 0-3 anys.
- Necessitam que alguns dels nous habitatges que l'IBAVI ha de fer a Sóller, es puguin dedicar a llars tutelades per a majors en situació de dependència, per els quals aquesta vida semiautònoma sigui el més adient.
- Necessitam que la Residència de Sóller, en ser possible, tenguim una gestió pública a fi de que es pugués organitzar de manera més humana (sortides sistemàtiques a prendre el sol o més aprofitament comunitari de les plantes amb vistes), i fos possible tenir una reserva de places per estades temporals (el que se denomina «unitat de respir» de les famílies); garantint la prioritització de les necessitats del residents a Sóller i uns preus justos (i subvencionats si n'és el cas, mentre s'arriba a aplicar la Llei de Dependència que tant s'estorba).

Des de Més per Sóller, ens comprometem a treballa sempre, des del govern municipal o des de l'oposició, en defensa de la dignitat i la justícia per als nostres majors.